
Bezwarencommissie Functiewaardering voor het christelijk en algemeen bijzonder primair en voortgezet onderwijs:

mevrouw ***, wonende te ***,
hierna te noemen appellante,

tegen

de **Christelijke Scholengemeenschap voor Voortgezet Onderwijs (het “**** College”)** te ***, gemachtigd door haar directeur P&O, de heer ***,
hierna te noemen verweerster,

1. Verloop van het geding

Op 23 augustus 2004 heeft appellante de beschrijving van haar functie als “Technisch Onderwijs Assistent” (verder te noemen: TOA) voor akkoord ondertekend, nadat verweerster in overleg met appellante een aantal wijzigingen had doorgevoerd in het concept.

Op 10 september 2004 heeft een FUWA-deskundige de aldus definitief vastgestelde functie van appellante gewaardeerd in schaal 7. Appellante heeft hiertegen bezwaar gemaakt bij de Interne Bezwarencommissie, en wel op 15 oktober 2004.

Op 15 december 2004 heeft de Interne Bezwarencommissie geadviseerd dat de door verweerster gevolgde procedure wat betreft de functiebeschrijving en -waardering correct was. En omdat volgens de Interne Bezwarencommissie de schaalindeling als resultaat rechtstreeks voortvloeide uit de functiebeschrijving, adviseerde zij het bestreden besluit in stand te laten.

Tegen dit advies van de Interne Bezwarencommissie heeft appellante bij brief van 1 februari 2005 bezwaar gemaakt bij de Bezwarencommissie Functiewaardering voor het christelijk en algemeen bijzonder primair en voortgezet onderwijs (“de Commissie”).

Het verweerschrift is ontvangen op 1 maart 2005. De zaak is behandeld ter zitting van de Commissie op 24 mei 2005. Op verzoek van appellante is haar zaak tegelijk behandeld met de (inhoudelijk identieke) zaken van de heren *** en ***, beiden eveneens TOA bij verweerster. Aanwezig waren derhalve – naast de Commissieleden zelf - appellante, de heren *** en ***, en namens verweerster de heren *** en ***.

2. Het standpunt van appellante

- Volgens appellante is haar functie van TOA ondergewaardeerd omdat haar werk meer overeenkomt met het werk van een Theorie- en praktijkinstructeur (TPI), welke functie is ingedeeld in schaal 9. Ook ziet appellante grote overeenkomsten met een andere al bestaande TOA-functie die is ingedeeld in schaal 8.
- Naar de mening van appellante komt haar functie op de belangrijke onderdelen ‘zelfstandigheid’ en ‘verantwoordelijkheid’ overeen met die van een TPI. Daarin ligt een aanwijzing dat het verschil in waardering tussen beide functies niet twee schalen kan zijn.
- Belangrijker is dat er, zoals aangegeven, een andere TOA-functie bestaat (een niet normfunctie bij een school in Maastricht) die is gewaardeerd in schaal 8, terwijl de functiebeschrijvingen van die TOA-functie en de eigen TOA-functie bijna identiek zijn. Het puntenverschil (de eigen TOA-functie is gewaardeerd op 37 punten en de andere TOA-functie op 39) is dan ook onverklaarbaar, en daarmee het schaalverschil.
- Tussen de functiebeschrijving van de twee TOA-functies bestaan geen inhoudelijke, doch slechts semantische verschillen. Het heeft er alle schijn van dat die semantische verschillen tot een verschillende waardering leiden. Zulks ten onrechte, omdat de feiten en niet de woordkeuze bepalend moet zijn. Voorts heeft een FUWA-deskundige appellante verzekerd dat genoemde verschillen nooit tot een andere waardering zouden kunnen leiden.

-
- Appellante overlegt een uitgebreid overzicht waarin de kenmerken van de beide TOA-functies met elkaar worden vergeleken. Zo is exact inzichtelijk waar, ondanks de bijna identieke beschrijvingen, een andere waardering wordt gegeven. Appellante verzoekt de Commissie te adviseren dat de TOA-functie van appellante opnieuw dient te worden gewaardeerd door een derde FUWA-deskundige, teneinde zekerheid te krijgen over een objectieve waardering. Volgens appellante zal dan blijken dat het verschil in waardering tussen de eigen en de andere TOA-functie onterecht is.
 - Appellante benadrukt nog dat zij ook het vak Algemene Natuurwetenschappen (ANW) geeft. Bij dat vak is zij vanaf het begin tot het einde betrokken, van het kiezen van het onderwerp tot het geven van een cijfer. In de praktijk is zij daarvoor eindverantwoordelijk, bij andere vakken doet de eindverantwoordelijkheid van de docent in het vakgebied zich wel meer gevoelen.

3. Het standpunt van verweerster

- Volgens verweerster is de beschreven TOA-functie van appellante een functie waarbij de werkzaamheden worden verricht onder de (eind)verantwoordelijkheid van een docent in het betrokken vakgebied. Weliswaar verricht appellante ook lesondersteunende werkzaamheden, in tegenstelling tot de TPI is geen sprake van een zelfstandige (eind)verantwoordelijkheid over de inhoudelijke verzorging van het theorie- en praktijkonderricht.
- De functiebeschrijving TOA is conform de normfunctie TOA die is ingedeeld in schaal 7, met een aantal kleinere afwijkingen. Appellante is met de functiebeschrijving akkoord gegaan en heeft daarvoor getekend. De kleine afwijkingen ten opzichte van de in schaal 7 gewaardeerde normfunctie TOA beïnvloeden naar de mening van verweerster – althans naar de mening van de door haar ingeschakelde FUWA-deskundige – de waardering nauwelijks. Verweerster heeft geen reden te twijfelen aan het oordeel van de FUWA-deskundige. Volgens verweerster is sprake van een reële functiebeschrijving die op objectieve wijze is gewaardeerd, zodat het besluit in stand dient te blijven.

4. Ontvankelijkheid van het bezwaar

Tegen het bestreden besluit staat bezwaar open bij de Commissie en het bezwaar is tijdig ingesteld, zodat appellante in haar bezwaar ontvankelijk is.

5. Oordeel van de Commissie

Met de Interne Bezwarencommissie constateert de Commissie dat appellante heeft ingestemd met haar functiebeschrijving. Ook ter zitting heeft appellante niet aannemelijk gemaakt dat de beschreven functie niet overeenkomt met de daadwerkelijk uitgeoefende functie. Het bezwaar van appellante richt zich dan ook slechts tegen de waardering.

De Commissie verstaat het bezwaar van appellante aldus: hoewel de inhoudelijke verschillen tussen de functiebeschrijvingen dat niet rechtvaardigen, heeft een TOA-functie in Maastricht twee punten meer gekregen dan de eigen TOA-functie, als gevolg waarvan de TOA-functie in Maastricht is ingedeeld in schaal 8 en de eigen TOA-functie in schaal 7. De waardering van de eigen functie kan dan ook niet correct zijn.

De Commissie deelt deze conclusie van appellante niet, alhoewel de Commissie met appellante vaststelt dat er wel degelijk – al zijn het kleine – verschillen bestaan tussen de eigen functiebeschrijving en de beschrijving van de TOA-functie in Maastricht. Naar het oordeel van de Commissie kunnen die verschillen worden verklaard uit het feit dat de functiebeschrijvingen weliswaar sterk gelijkend, maar niet identiek zijn (hetgeen de veronderstelling rechtvaardigt dat de beide functies niet identiek zijn), en uit het feit dat de waardering van functies geen strikt wiskundige exercitie is, maar een door een functiewaarderingsdeskundige gewogen oordeel. Het verschil in waardering tussen beide functies (in totaal 2 punten) is niet zo groot dat die niet kunnen worden verklaard uit de hierboven genoemde feiten. Ware het verschil in waardering tussen beide functies groter geweest, had de Commissie daarin mogelijk aanleiding gezien verweerster te adviseren de functiebeschrijving van appellante opnieuw te laten waarden, nu is voor een dergelijke advies geen aanleiding.

De Commissie benadrukt dat geen (rechts)regel met zich brengt dat een betrokkene rechten kan ontlenen aan het feit dat eenzelfde of vergelijkbare functie elders hoger is

gewaardeerd: de Commissie heeft te toetsen of de beschrijving en waardering van de *eigen* functie op juiste wijze is geschied.

Het voorgaande laat onverlet dat het ongewenst is indien sprake zou zijn van onverklaarbare waarderingsverschillen tussen evident identieke functies. Alsdan komt immers de objectiviteit van het FUWA-functiewaarderingssysteem ter discussie te staan. Nogmaals, naar het oordeel van de Commissie is daarvan in dit geval geen sprake.

Uit het voorgaande volgt dat de Commissie verweerster adviseert de bestreden functiebeschrijving en –waardering ongewijzigd te laten.

Aldus gedaan te Utrecht, op 24 mei 2005 door de heer mr. drs. H. Koelewijn (voorzitter), de heer drs. A. Ossewaarde en de heer P. Voskamp, in aanwezigheid van de heer mr. M. Breur als griffier.